

Francis Frangipane: Yksi mies, osa1

Francis Frangipane: One Man

Jumalan vastaus esirukoukseen

Kun Aabraham joutui kohtaamaan sen tosiasian, että Sodoma hävitettäisiin, hän ei heti lähtenyt mukaan "Tuhotkaa Sodoma"-villitykseen, vaan sen sijasta hän meni Herran eteen ja rukoili armoa kaupungille. Aabrahamin rukous on hyvä oppitunti meille siitä, minkä vaikutuksen armollisuutta huokuva esirukoilija tekee Jumalan sydämeen.

Haluankin katsoa syvälle Jumalan sydämeen sen kautta, minkälaisena se nousee esiin Herran ja Aabrahamin ajatustenvaihdossa.

Kun katsomme Aabrahamin rukousta, huomaamme, mikä valtava voima on lahjoitettu meille esirukouksessa. Ja mikä se onkaan? Jumala etsii syytä olla armollinen, syytä viivyttää tuhoa tai peräti keskeyttää vihansa purkaus. Emme saa vähätellä tätä periaatetta, sillä siihen kätkeytyy myös toivo oman kansamme puolesta. Myötätuntoinen esirukous antaa syyn Jumalan armolliseen viivyttelyyn.

Katsotaanpa, mikä oli alkujaan Herran reaktio Sodomän syntiin. Ensiksi hän kertoi palvelijalleen Aabrahamille, mitä hän aikoi tehdä. Miksi? Eikö paha ollut tarpeeksi pimeää, että se ansaitsi tulla pyyhkäistyksi pois? Kyllä pahuus pursui Sodomassa niin, että se ansaitsi Jumalan vihan. Mutta Jumala ei kertonut Aabrahamille uhkaavaa tuomiota sitä varten. Ei Herra kertonut tulevista tapahtumista palvelijalleen vain, jotta hän saisi häneltä asiasta kritiikkiä, vaan jotta Aabrahamilla olisi tilaisuus rukoilla armoa. Muistakaamme, että Jumala iloitsee armosta (Miika 7:8) ja "en minä tahdo, että jumalaton kuolee" (Hes.33:11). Herra etsii aina mahdollisuuksia armonsa osoittamiseen. Ottakaamme siis huomioon, millä tavalla Aabraham lähestyi Kaikkivaltiasta:

Abraham astui lähemmäksi ja kysyi: "Aiotko sinä tuhota vanhurskaan yhdessä jumalattoman kanssa? Ehkä kaupungissa on viisikymmentä hurskasta. Tuhoaisitko sen silloinkin? Etkö armahtaisi tuota paikkaa niiden viidenkymmenen oikeamielisen vuoksi, jotka siellä asuvat? On

mahdotonta, että surmaisit syyttömät yhdessä syyllisten kanssa ja että syyttömien kävisi samoin kuin syyllisten. Ethän voi tehdä niin! Eikö koko maailman tuomari tuomitsisi oikein?"1.Moos.18:23-25.

Huomaa siis, että Aabraham ei rukoillut siitä lähtökohdasta, että olisi ollut vihainen. Hän ei sanonut: "Nyt on tullut aika tappaa nuo turmeltuneet ihmiset!" Aabrahamin sielussa ei ollut yhtään sormella osoittelevaa kostonhimoa. Jollakin tavalla olemme päätyneet uskomaan, että vakaumuksellisten kristittyjen tulee olla vihaisia. Aabraham ei tehnyt myönnytyksiä Sodoman paheellista menoa kohtaan, mutta hän pidättyi kaikesta lihallisesta reagoinnista. Hän ei toden totta rukouksissaan koskaan maininnut mistään, mikä Sodomassa oli vialla. Hän päinvastoin vetosi Herran armoon ja uskollisuuteen.

Tämä on elintärkeää huomata, sillä Jeesus sanoi: *Jos olisitte Aabrahamin lapsia, te myös tekisitte Aabrahamin tekoja. Joh.8:39.* Aabrahamin esirukous Sodoman puolesta kuuluu hänen huomattavimpiin tekoihinsa. Siinä hän rukoili maailman kaikkein turmeltuneimman kaupungin puolesta! (jatkuu)

Francis Frangipane

Copyright © 2014 Francis Frangipane. Tämä artikkeli on suomennettu Francis Frangipanen kirjasta *The Power of One Christlike Life*, jonka on julkaissut www.arrowbookstore.com.

Copyright © 2014 Uskon kilpi. Julkaistu sivulla www.uskonkilpi.net.